Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8159
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

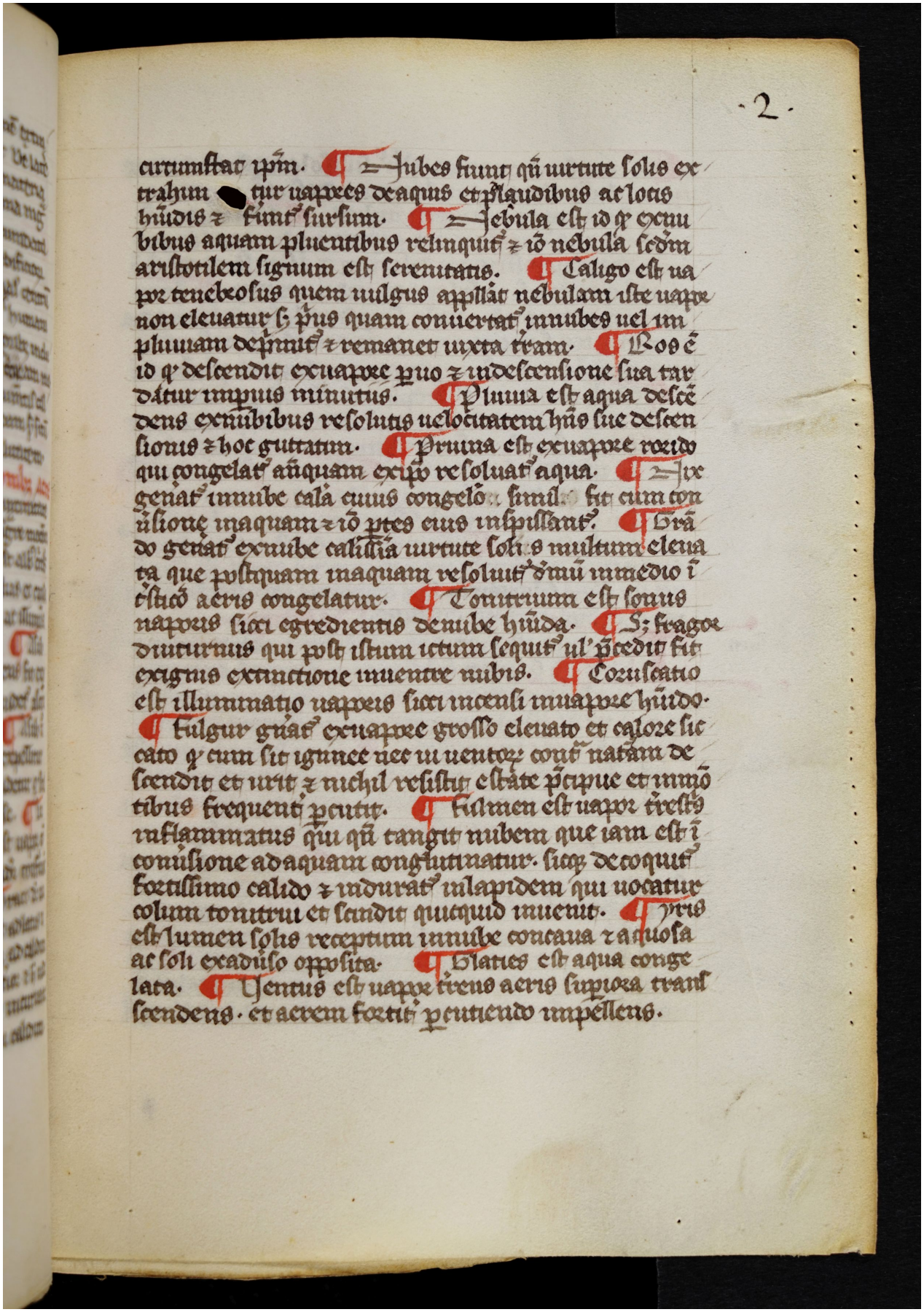

·2·

circumstat ipm. ¶ Nubes fiunt qũ uirtute solis ex
trahun[illegible] tur uapores de aquis et plaudibus ac locis
hũdis ⁊ fiunt sursum. ¶ Nebula est id q̃ ex nu
bibus aquam pluentibus relinquit ⁊ ĩ nebula secũdũ
aristotilem signum est serenitatis. ¶ Caligo est ua
por tenebrosus quem uulgus appellat nebulam iste uapor
non eleuatur s; ꝑ ius quam conuertat in nubes uel in
pluuiam deprimit ⁊ remanet iuxta tram. ¶ Ros ẽ
id q̃ descendit ex uapore puro ⁊ in descensione sua tar
dãtur impuris minutis. ¶ Pluuia est aqua desce
dens ex nũbibus resoluta uelocitatem hũs sue descen
sionis ⁊ hoc gutatim. ¶ Pruina est ex uapore roridũ
qui congelat aũquam ex ip̃o resoluat aqua. ¶ Nix
genat in nube cala cuius congelõ similis fit cum con
ũsione in aquam ⁊ ĩ ꝓtes eius inspissant. ¶ Grã
do genat ex nube calissia uirtute solis multum eleua
ta que postquam in aquam resoluit d'mũ in medio ĩ
stico aeris congelatur. ¶ Tonitruum est sonus
uaporis sicci egredientis de nube hũida. ¶ Fragor
diuturnus qui post istum ictum sequit ul' ꝑcedit fit
exiguus extinctione inuente nubis. ¶ Coruscatio
est illuminatio uaporis sicci incensi in uapore hũido.
¶ Fulgur g̃nat ex uapore grosso eleuato et calore sic
cato q̃ cum sit iguneus nec in uentos conti natam de
scendit et uirit ⁊ nichil resistit estate ꝑcipue et in mõ
tibus frequenꝑ ꝑcutit. ¶ Fulmen est uapor tirestis
inflammatus qui q̃ tangit nubem que iam est ĩ
conuisione ad aquam conglutinatur. sicq̃ decoquit
fortissimo calido ⁊ indurat in lapidem qui uocatur
celum tonitrui et scindit quicquid inuenit. ¶ Iris
est lumen solis receptum in nube concaua ⁊ aquosa
ac soli ex adiuso opposita. ¶ Glacies est aqua conge
lata. ¶ Ventus est uapor tirestis aeris supiora trans
scendens. et aerem fortiꝑ ꝑcutiendo impellens.